

bekæmpet af Socialdemokratiet og af dem, der slutter sig til det, med alle til Raadighed staaende Midler. Vi beder heller ikke om Pardon i denne Kamp. Men jeg vil gerne henstille, at denne Kamp kunde blive ført, ogsaa fra Socialdemokratiets Side, med blanke Vaaben, at vi blev fri for Udtalelser om og Hentydninger til, at naar vi var uenige med Socialdemokraterne, var det, fordi vi ønskede Ulykke over Arbejderklassen i vort Land, og ikke, fordi vi fandt, at den Styremaade og Politik, de vil føre, er til Ulykke for Samfundet i dets Helhed.

Dernæst vil jeg bede om, at denne Kamp maa blive udkæmpet paa parlamentarisk Grund, at den maa blive udkæmpet fra denne Talerstol og ved Valgene, og at man ikke vil gribe til saadanne Midler som dem, man forsøgte at bruge i Foraaret 1920, da man vilde sætte Generalstrejken i Vælgernes Sted. Der fremkom fra den ærede Ordførers Side tydelige Hentydninger til, at vi ogsaa endnu kunde komme til at udkæmpe denne Kamp med andre Vaaben end de parlamentariske; men vi vil henstille og bede om, at denne Kamp maa føres paa parlamentarisk Grund, saa er vi villige til at tage Kampen op. Vi undervurderer ikke vore politiske Modstandere. Vi ved, at der staar en stærk og, jeg kan godt sige, en velleddet Hær bag Socialdemokratiets Mænd, og vi ved ogsaa, at til dem slutter sig i denne Kamp store Dele i alt Fald af de radikale Førere — hvor mange af de radikale Vælgere der vil slutte til paa den socialdemokratiske Side i denne Kamp, ja, det vil Fremtiden vise. Vi er fuldstændig klare over, at vi staar overfor stærke Kræfter, og det er vel sandsynligt, at denne Kamp vil bringe Sejr, snart til den ene, snart til den anden Side. Andet venter vi ikke.

Der var dog i de to Ordføreres Taler — Ordføreren for det radikale Parti og Ordføreren for Socialdemokratiet — et Par Ting, som var Svaghedstegn, og det skal jeg lige til Slutning nævne. Det første af disse Svaghedstegn var, at de mente og proklamerede, at nu havde de Flertal for deres Politik i det danske Folk, hvis vi nu gik til Valg, vilde det vise sig, at de havde de fleste. Det blev udtalt, at den nuværende Regering nok havde sit parlamentariske Flertal, men den havde mistet Flertallet i Befolkningen. Jeg vil derom sige, at vi har nu haft Valg for ikke længe siden, endogsaa 3 Gange, og Flertal for den nuværende Regering blev alle 3 Gange konstateret. Det er altsaa det eneste sikre, det andet er Tanker og Forestillinger. Naar derfor de to Partiers Ordførere paastaar, at nu har de Flertal, er det i Vir-

keligheden kun Praleri — og Praleri er altid et Svaghedstegn.

Det andet Svaghedstegn var det, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet lagde for Dagen, idet han udtalte, at naar vi næste Gang gik til Valg, skulde Venstre blive i den Grad slaaet ned, at det aldrig — det var Tanken — skulde rejse sig mere. Det skulde lyde drabeligt og vise Kraft, men det er min Opfattelse, at en Trusel om, hvad man vil gøre Aar ud i Fremtiden, er Tegn paa Svaghed; det er — man kan maaske ikke sige et Aftagstegn, men i hvert Fald et Svaghedstegn. Den, som kender sin Styrke og tror paa sin Styrke, indlader sig aldrig paa at udslynge Trusler, som han vil udføre Aar ud i Fremtiden. Derfor tror jeg, om end vi ikke undervurderer disse Folks Kræfter, at de ufrivilligt er kommet til at vise, at de ikke er saa stærke, som de maaske selv tror. Tegnene er tydelige, de har pralet, og de har truet, og det har altid været et Svaghedstegn, enten det saa var i Politik eller i enhver anden Virksomhed.

Søgaard: Det, som har den største Interesse ved Finanslovsforslagets Behandling i Aar, er Arbejdsløshedsspørgsmaalet og de økonomiske Spørgsmaal. Det er derom, Forhandlingerne i alt væsentligt har drejet sig, og det er derom, Forhandlingerne sikkert i væsentlig Grad vil dreje sig. Men jeg skal afholde mig fra at komme ind paa disse Spørgsmaal; og jeg kan i saa Henseende henholde mig til mit Partis ærede Ordfører.

Men der er ogsaa andre Spørgsmaal, som for Øjeblikket har offentlig Interesse i Danmark. Dér vil jeg nævne Forholdene i de genvundne sønderjydske Landsdele, som blev omtalt her i Dag af det ærede Medlem Hr. Schmidt. Disse Landsdele blev genforenet med os i Fjor; men det er klart, at dermed er Sagen ikke afgjort, der foreligger dernede et stort kulturelt Arbejde at udføre for det danske Folk. Jeg tænker her først paa de 25 000, som stemte mod Danmark ved Afstemningen; overfor dem skal vi vise Retfærdighed, Frisind og Hensynsfuldhed. Det ærede Medlem Hr. Schmidt hævdede, at der efter hans Opfattelse ikke var vist fuld Retfærdighed mod Mindretallet dernede. Det skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg antager, at det, som det ærede Medlem fremførte, vil blive imødegaaet af den højtærede Minister, hvem disse Forhold sorterer under. For Resten er det ret vanskeligt at imødegaa det ærede Medlem, fordi der ikke blev henvist til bestemte Tilfælde; der blev ikke ret-